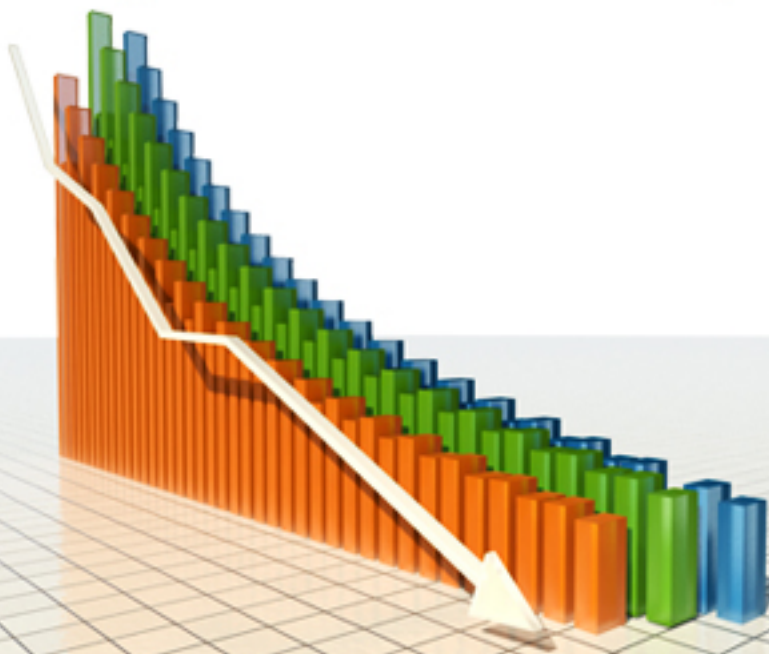

کامیاب تاجرو جا اوصاف

هفتیوار سُنتن پیری اجتماعی بر تین وار و سُنتن پیری بیان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ڪامياب تاجر جا اوصاف

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
 وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ
 وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوِيْتُ سُنَّتِ الْاِعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيْلَتِ

حضرت سيدنا ابوهريره رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته نبي ڪريم، رؤف رحيم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو: جنهن قرآن شريف پڙهيو، الله عز وجل جي ساراه ڪئي ۽ نبي ڪريم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم تي دُرُودِ شريف پڙهيو، ۽ پنهنجي رب عز وجل کان مغفرت طلب ڪئي، ته ان ڀلائي کي پنهنجي جڳهه تان تلاش ڪري ورتو. (شعب الايمان للسيهقي ۲/۳۷۳، حديث: ۲۰۸۴).

وردِ لبِ هر دمِ دُرُودِ پَاڪِ هُوَ
 يا شهيدِ عربِ وعجمِ! ڪردو ڪرم

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْبِ!
 صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”يَتِيَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
 ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
 ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
 صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اُذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا إِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
 وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
 ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سڀاري 14 سورة النحل
 آيت نمبر 125: اَدُّهُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأَحْسَنِ عِظَةِ الْحَسَنَةِ
 ”ترجمو ڪنز الایمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجهه ۽ چڱي

نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّيْ وَلَوْ آيَةً** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❀ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❀ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❀ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❀ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❀ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

ڪامياب تجارت جو راز!

منا منا اسلامي پائرو! اسلام جيئن ته مڪمل دين آهي ۽ انساني زندگي جي هر شعبي تي هن جو حڪم نافذ آهي، ان ڪري اسلام جتي اسان کي عبادت جا طريقا ٻڌائي ٿو، اتي مُعاملات جي باري ۾ به رهنمائي فرمائي ٿو، ته جيئن زندگي جو ڪو شعبو به اڏورو نه رهي ۽ مسلمان ڪنهن عمل ۾ اسلام جي علاوه ڪنهن ٻي جو محتاج نه رهي، مال حاصل ڪرڻ جون ڪي صورتون جائز آهن ۽ ڪي ناجائز، حلال روزي ڪمائڻ جي لاءِ ضروري آهي ته جائز ۽ ناجائز جو علم حاصل ڪري. جائز طريقن تي عمل ڪري ۽ ناجائز طريقن کان بچڻ جي ڪوشش ڪري، اڄ جي بيان ۾ ”ڪامياب واپاري“ جي عنوان تحت ڪيئي مدني گل بيان ڪيا ويندا. سڀ کان پهريان صحابي رسول حضرت سيدنا زبير بن عوام رضي الله تعالى عنه جي مبارڪ سيرت جي مهڪندڙ پهلوئن جي باري ۾ ڪجهه ٻڌون ٿا ۽ پوءِ واپار ۾ ڪاميابي جي لاءِ پاڻ رضي الله تعالى عنه جا فرمانِ عاليشان ٻڌي تربيت جا مدني گل چونڊڻ جي ڪوشش ڪنداسين.

سیدنا زبیر بن عوام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ جوتعارف:

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مکتبہ المدینہ جي شایع ٿیل 346 صفحن تي مشتمل ڪتاب، ”ڪراماتِ صحابه“ صفحي 120 تي شیخ الحدیث حضرت علامہ عبد المصطفيٰ اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حضرت سیدنا زبیر بن عوام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ جو تعارف ڪجهہ ائين ڪن ٿا ته هي حضورِ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پٿي حضرت صفيہ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جا فرزند آهن. ان ڪري اهي رشتي ۾ شهنشاهِ مدينہ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا پُٿا ۽ حضرت سیدہ خديجہ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جا پائيتا ۽ حضرت ابو بڪر صديق رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ جا نياڻا آهن. اهي بہ عشره مُبَشَّره يعني انهن ڏهن خوش نصيب صحابه ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُمْ مان آهن جن کي حضورِ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جنتي هجڻ جي خوشخبري ٻڌائي - (ڪراماتِ صحابه ص ۱۲۰)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

حضرت سیدنا زبیر بن عوام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ کان هڪ ڀيري سندن جي ڪامياب تاجر (يعني واپاري) هئڻ جو راز پڇيو ويو، ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ فرمايو ته مون ڪڏهن ڏسڻ بنا ڪا شيءِ خريد نه ڪئي ۽ گهٽ نفعي (فائدي) کي ڪڏهن به رد نه ڪيو، (نه ڇڏيو) ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جنهن کي چاهي، برڪت سان نوازيندو آهي. (الاستيعاب، باب ۱۱۱، ج ۲، ص ۹۴)

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ٻڌو ته جڏهن حضرت سیدنا زبیر بن عوام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ کان واپار ۾ سندن ڪاميابي جو راز پڇيو ويو ته پاڻ ڪيڏا نه پيارا مدني گل ارشاد فرمايا، ۽ پوءِ آخر ۾ اهو به ارشاد فرمايو ته هن ۾ منهنجو ڪو ڪمال ناهي، بلڪ الله عَزَّوَجَلَّ جنهن کي چاهي برڪت

سان نوازيندو آهي، هن مان چڱي طرح سان اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته اسان جي بزرگن جي واپار جو انداز ۽ روزگار جو انداز ڪيڏو نه بهترين هو.

پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي ديانت داري

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سيدنا زبير بن عوام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ائين ته هر اعتبار سان پنهنجو مت پاڻ هئا، پر خاص ڪري واپار ۾ اوهان جي تقويٰ ۽ پرهيزگاري بين ماڻهن جي لاءِ پيروي لائق ۽ رشڪ جو سبب آهي.

هن مهيني مبارڪ جُمَادِي الْآخِرِي ۾ حضرت سيدنا زبير بن عوام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو وصال ٿيو هو، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي عرس جي مناسبت سان سندن ذڪر خير به ٻڌانداسين، اوهان جيئن ته هڪ ديانت دار ۽ ڪامياب واپاري به هئا، تجارت (واپار) جي حوالي سان الله تعاليٰ اوهان کي ڪهڙين خوبين سان نوازيو هو اهو ٻڌڻ جي به سعادت حاصل ڪنداسين.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نهايت ديانت دار هئا. اميرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدنا عثمان غني، سيدنا مقداد، سيدنا عبدالرحمن بن عوف ۽ سيدنا عبد الله ابن مسعود سميت ٻين ست (7) جليلُ القدر صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان حضرت سيدنا زبير بن عوام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي امانت ۽ ديانت جي ڪري انهن کي پنهنجي مال جو والي (يعني نگهبان) مقرر ڪيو. پوءِ حضرت سيدنا زبير بن عوام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ڏي ديانتداری سان انهن جي مال جي حفاظت ڪئي ۽ انهن جي اولاد تي پنهنجي ڪمائي مان خرچ ڪندا هئا.

(تاريخ مدينه دمشق، حضرت زبير بن عوام، ج ۱۸، ص ۳۹۷)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جو اسلاف (بزرگانِ دين) مثال طور صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ يا اڳوڻا نيڪ انسان ذاتي معاملن ۽ ڪاروبار ۾ سچائي، امانت، عدل و انصاف، تقويٰ و پرهيزگاري، احسان ۽ ڀلائي، ايشار و خير خواهي کي اپنائي اسلام جي عطا ڪيل ڪاروباري اصولن تي قائم رهندا هئا، ان ڪري انهن جي مبارڪ دور ۾ مسلمان خوشحال هئا، پر هاڻي ظلم و ناانصافي، ڪوڙ، ڏوڪو ۽ فريب، مفاد پرستي، وياج خوري جهڙيون برائيون مسلمان جي ڪردار ۾ پيدا ٿي ويون آهن، سواءِ انهن کان جنهن کي الله عَزَّوَجَلَّ بچائي، طرح طرح جي خرابين جي ڪري هاڻي ڪاروباري حالتون چڱيون نه رهيون، جيڪڏهن اسان! قرآن و حديث جي بيان ڪيل اصولن تي عمل ڪري رزق حاصل ڪيون، اسلامي تجارت جا مُعاملات سڪون ۽ عمل ڪيون، واپار جي معاملن ۾ پنهنجي بزرگن جي پيروي ڪيون ته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**، اسلامي مُعاشري ۾ شاندار تبديلي ايندي ۽ مسلمان بيهر خوشحال ٿي ويندا ۽ سڀ کان وڌيڪ اهو ته الله تعاليٰ ۽ ان جا حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي رضا و خوشنودي به نصيب ٿيندي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

معيشت جو آغاز:

منا منا اسلامي ڀائرو! صَدْرُ الشَّرِيعِ، بَدْرُ الطَّرِيقِ حضرتِ علامه مولانا مُفتي محمد امجد علي اعظمي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** بهارِ شريعت ۾ ڪسب ۽ واپار جا مقصد بيان ڪيا آهن، اچو! ان جو خلاصو ٻڌون ٿا: انسانن جون ضرورتون جيتريون وڌيڪ آهن انهن کي حاصل ڪرڻ به ايترو ئي دشوار آهي جيڪڏهن ڪو شخص پنهنجي تمام ضرورتون پوري ڪرڻ جي لاءِ اڪيلو

ٿي سڀ ڪم ڪرڻ ويهي رهي (مثلاً پاڻ ٿي ٻني ٻارو ڪري، وري اناج به پاڻ ٿي پيهي، ڪپڙو اُٿي پاڻ ٿي سبي) ته شايد ناڪام ٿي ويندو ۽ پنهنجي زندگي جا ڏينهن آساني سان نه گذاري سگهندو، ان ڪري هن ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪمت آهي ته ان سڀني انسانن کي مختلف شعبن ۽ مُتَعَدَّدَ قسمن ۾ ورهائي ڇڏيو آهي ته هر هڪ جماعت پنهنجو پنهنجو ڪم ڪري ۽ سڀني جي ملڻ سان سڀني ماڻهن جو ضرورتون پوريون ٿين، مثال طور ڪو ڪپڙو اُٺندو آهي، ڪو پنهنجي هٿن سان بيا ڪم ڪندو آهي، جيئن ٻني ڪرڻ واري کي ڪپڙي جي ضرورت پوندي آهي اهڙي طرح ڪپڙو اُٺڻ وارو به اناج وغيره حاصل ڪرڻ جي لاءِ ٻني ٻاري وارن جو محتاج هوندو آهي، هر هڪ کي ٻئي جي ضرورت هوندي آهي، ان ڪري اها ضرورت پيدا ٿي ته هر هڪ جي شيءِ ٻئي وٽ پهچي وڃي ته جيئن سڀني جو حاجتون پوريون ٿي وڃن ۽ ڪمن ۾ به دشواريون نه ٿين، ائين معاملات جو سلسلو شروع ٿيو ۽ خريد و فروخت وغيره هر قسم جا معاملات وُجُود ۾ آيا.⁽¹⁾

منا منا اسلامي پائرو! يقيناً واپار يا خريد و فروخت هڪ سنو ۽ جائز عمل آهي، ان ڪري اسان جي آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ پاڻ ۾ خريد و فروخت ڪندا ۽ ڪپڙي وغيره جو واپار پڻ ڪندا هئا ۽ اهڙي طرح عالم سڳورا ۽ صلحاء ڪرام يعني نيڪ انسان رَحْمَتُهُمُ اللهُ تَعَالَى به تجارت ڪندا هئا پر ڪڏهن به اسلام جي عطا ڪيل واپار جي اصولن کان پري نه ٿيندا هئا.

1... ٻيهر شريعت، ۶۰/۲

الله عَزَّوَجَلَّ سڀياري 5 سورة النساء جي آيت نمبر 29 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِإِطْبَاطٍ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ
تَرَاضٍ مِنْكُمْ (پ، ۵، النساء: ۲۹)

ترجمو ڪنزالايمان: اي ايمان وارو پاڻ ۾
هڪ ٻئي جو مال ناحق نه کائو مگر هيءَ ته ڪو
سؤدو توهان جو هڪٻئي جي رضامندي سان
هجي

امام احمد بن حجر مڪي هيتمي شافعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هن
آيت سڳوري ۾ الله عَزَّوَجَلَّ واضح فرمائي ڇڏيو ته واپار انهيءَ صورت ۾
جائز ٿي سگهي ٿو، جڏهن ٻنهي ڌرين جي رضامندي سان ٿئي ۽ رضامندي
تڏهن ئي حاصل ٿي سگهندي جڏهن اتي نه ته ملاوت هجي ۽ نه ئي ڪو
ڌوڪو، ان ڪري جيڪو الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي
رضا، پنهنجي دين ۽ دنيا و آخرت جي سلامتي، ۽ مُرُوتَ ۽ عَزَّتَ چاهي ٿو
ته ان کي ڪي به پنهنجي دين جي لاءِ ڪوشش ڪري ان ڌوڪي ۽ ملاوت
واري ڪاروبار مان ڪا شيءِ اختيار نه ڪري. (الزواج عن اقتراف الكباير، ج ۱، ص ۵۲۰)

خوف ڪر بهائي عذابِ نار ڪا
جُهوٽ جهوڙو بيچنه ميں بولنا
اے ملاوت ڪرڻه والے مان جا
جهوڙو دو اے تاجرو! ڪم تولنا
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حلال ڪمائي جي اهميت

منا منا اسلامي پاڻرو! ياد رکو! جائز طريقن سان ڪمائڻ ۽ واپار
ڪرڻ جي ذريعي پنهنجي ماء پيء، پيڻ پيء ۽ ٻارن ٻچن وغيره جي لاءِ رزق
حلال جو حُصُولَ ۽ ان جي طلب انساني ضرورت آهي ۽ قرآن شريف ۾
ڪيئي هنڌن تي حلال رزق حاصل ڪرڻ ڏانهن ڌيان ڏياريو ويو آهي، بلڪ
الله عَزَّوَجَلَّ ان کي پنهنجو فضل چيو آهي ۽ ان جي تلاش ۽ جستجو جاري

رڪڻ جي ترغيب ۽ ان جو حڪم پڻ ارشاد فرمايو آهي، جيئن سيپاري 30
سُورَةُ النَّبَاِ جِي آيت 11 ۾ ارشاد آهي:

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا
ترجمو ڪنزالايمان: ۽ اسان ڏينهن کي
روزگار جي لاءِ بنايو.

هڪ ٻئي هنڌ تي ارشاد فرمايو:

فَأَنْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ
ترجمو ڪنزالايمان: ته زمين ۾ پکڙجي
وڃو ۽ الله جو فضل تلاش ڪريو.
(پ 28، الجمعة: 10)

روزگار جي جستجو جي عظمت

حضرت سيدنا ڪعب بن عُجره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته سرورِ
عالم، نوره مَجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ ڏينهن صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ
سان گڏ تشریف فرما هئا. ايتري ۾ هڪ نوجوان ويجهو کان گذريو، صحابه
ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ هڪ طاقتور ۽ مضبوط جسم واري نوجوان کي ڏٺو ته
چيو: ڪاش! هن جي جواني ۽ طاقت الله عَزَّوَجَلَّ جي راه ۾ خرچ ٿئي ها.
هن تي رَحْمَتِ عَالَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: (1) جيڪڏهن اهو
شخص پنهنجي ننڍن ٻارن جي لاءِ رزق جي ڳولها ۾ نڪتو آهي ته اهو الله
عَزَّوَجَلَّ ئي جي راه ۾ آهي (2) ۽ جيڪڏهن ٻه شخص پنهنجي پوڙهن والدين
جي لاءِ رزق جي تلاش ۾ نڪتو آهي ته به هي الله عَزَّوَجَلَّ جي راه ۾ آهي (3)
۽ جيڪڏهن اهو پاڻ کي (ماڻهن جي اڳيان هٿ ڦهلائڻ يا حرام ڪاڻڻ يا) بچائڻ جي
لاءِ رزق جي تلاش ۾ نڪتو آهي ته به هي الله عَزَّوَجَلَّ کي راه ۾ آهي (4)
البت جيڪڏهن اهو ڏيکاءِ ۽ تَفَاخُر (فخر، وڏائي) جي لاءِ نڪتو آهي ته اهو

شيطان جي راه ۾ آهي.⁽²⁾

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو اوهان پنهنجي والدين جي خدمت ۽ اولاد جي ڪفالت جي لاءِ ڊوڙ ڏک ڪرڻ جي ڪيڏي نه اهميت آهي جو رسولِ ڪريم، رَوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي راه ۾ نڪرڻ وارو چيو. ياد رکو! سچائي، انصاف ۽ ديانتداري سان حلال و حرام جو لحاظ رکندي واپار، مُلازمت، يا محنت مزدوري ڪرڻ وارا نه صرف اللهُ عَزَّوَجَلَّ کي محبوب آهن، بلڪ اهڙن جو حشر به **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** چڱن سان ٿيندو، ۽ انهن جي مَغْفِرَتِ ڪئي ويندي ۽ سڀاڻي قيامت جي ڏينهن انهن جي چهرن جي روشني چوڏهين جي چنڊ جيان چمڪندي هوندي. اچو! ڪسب ۽ واپار ۽ ڪم ڪار جي فضيلت تي مُشتمل 4 فرمانِ مُصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بتون ٿا ته جيئن واپار جي اهميت وڌيڪ ظاهر ٿئي.

ڪسب جي فضيلت تي مُشتمل 4 فرمانِ مُصطفي

1. **اَلتَّاجِرُ الصَّدُوقُ اَلْأَمِينُ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ** يعني سچا امانت دار واپاري انبياء، صديقين ۽ شهداء سان گڏ هوندا.⁽³⁾
2. **إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْبُؤْمَانَ الْبُحْتَرَفَ** يعني اللهُ عَزَّوَجَلَّ پيشي ور (ڪم ڪار ڪرڻ واري) مُؤمن کي پسند فرمائي ٿو.⁽⁴⁾

... معجم الاوسط، ۱۳۶/۵، حديث: ۶۸۳۵

... ترمذی، کتاب البيوع، باب ماجاء فی التجاروتسمية النبی اياهم، ۵/۳، حديث: ۱۲۱۳

... معجم الاوسط، ۳۲۷/۶، حديث: ۸۹۳۴

3. مَنْ أَمْسَى كَأَلَا مِنْ عَمَلِ يَدَيْهِ أَمْسَى مَغْفُورًا لَهُ يَعْنِي جِيڪو پنهنجي هٿن سان ڪم ڪري ٿڪجي شام ڪندو آهي، اهو مغفرت يافتہ (يعني بخشجي) شام ڪندو آهي.⁽⁵⁾

4. مَنْ طَلَبَ الدُّنْيَا حَلَالًا اسْتَعْفَأَ عَنِ الْمَسْئَلَةِ وَسَعِيَ عَلَىٰ أَهْلِهِ وَتَعَطَّفًا عَلَىٰ جَارِهِ لَقِيَ اللَّهَ وَوَجْهَهُ كَالْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ يَعْنِي جنهن پاڻ کي سوال کان بچائڻ جي لاءِ ڊوڙ ڏڪ ڪرڻ ۽ پنهنجي پاڙي واري تي مهرباني ڪرڻ جي لاءِ حلال طريقي سان دنيا طلب ڪئي، اهو الله عَزَّوَجَلَّ سان هن حال ۾ ملندو جو ان جو چهرو چوڏهين جي چاندوڪي رات جيان روشن هوندو.⁽⁶⁾

تاج و تخت و حڪومت مت دے   كثرت مال و دولت مت دے
اپني رضا کا ديدے مژده   يالہ مري جھولي بهر دے

(وسائلِ بخشش، ص ۱۲۳)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللَّهُ تَعَالَىٰ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ڪامياب واپاري جا وصف ٻڌڻ سان گڏوگڏ حضرت سيدنا زبير بن عوام رضي الله تعالى عنه جو ذڪر خير به ٻڌون ٿا.

عظيم امر جو انداز تربيت!

حضرت سيدنا زبير بن عوام رضي الله تعالى عنه عشره مبشره مان ڇهين نمبر تي صحابي آهن، عشره مبشره انهن 10 صحابن کي چيو ويندو آهي

⁵...معجم الاوسط، ۳۳۷/۵، حديث: ۷۵۲۰

⁶...مصنف ابن ابي شيبة، كتاب البيوع والاقضية، باب في التجارة... الخ، ۲۵۸/۵، حديث: ۷

جن کي الله عَزَّوَجَلَّ جي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دنيا ۾ ئي جنت جي بشارت عنايت فرمائي، حضرت سيدننا صفيه رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جهڙي عظيم امڙ احساس ذميداري جو مُظاهره ڪندي پنهنجي لختِ جگر جي خوب مدني تربيت ڪئي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدَ

انبيا ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامَ جا مبارڪ پيشا

منا منا اسلامي پائرو! ڪسبِ حلال نه صرف هڪ فضيلت لائق عمل آهي، بلڪ ڪئبي نبين سڳورن عَلَيْهِمُ السَّلَامَ کان علاوه نبين جي سلطان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي به پياري پياري سُنَّتِ آهي، تنهنڪري ان کي سُنَّتِ سمجهي اختيار ڪرڻ گهرجي. انبيا ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامَ ڪسب جي لاءِ مختلف پيشا اختيار ڪيا. مُفتي احمد يار خان نعيمي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامَ پهريان ڪپڙا اُٺڻ جو ڪم ڪندا هئا پوءِ وري بني بارو ڪرڻ لڳا، حضرت نوح عَلَيْهِ السَّلَامَ ڪاڻ واري پيشي، حضرت ادريس عَلَيْهِ السَّلَامَ ڌرڙي، حضرت هود و صالح عَلَيْهِمَا السَّلَامَ واپار، حضرت ابراهيم و لوط عَلَيْهِمَا السَّلَامَ بني بارو ۽ حضرت شُعَيْب عَلَيْهِ السَّلَامَ جانور پاليندا هئا. اهڙي طرح حضرت مُوسَىٰ ڪَلِيمُ اللهِ عَلَى نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ السَّلَامَةُ ۽ هارون ۽ ڪريون چاريندا هئا، حضرت داؤد عَلَيْهِ السَّلَامَ زره (جنگ ۾ استعمال ٿيڻ وارو لوهي جارين وارو لباس) ٺاهيندا هئا، حضرت سليمان عَلَيْهِ السَّلَامَ سڄي دنيا جا بادشاهه هئڻ جي باوجود پڪا ۽ ڪچي جي ڦڙهن جون توڪريون ٺاهيندا هئا، ۽ اسان جي پياري آقا سيد الانبياء احمدِ مُجتبِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ واپار کي پنهنجي

ذاتِ بابرڪت سان شَرَفَ بخشيُو هو.⁽⁷⁾

منا مٺا اسلامي پائرو! معلوم هئا ٿيو ته حلال رزق حاصل ڪرڻ جي لاءِ انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ به صَنَعَتَ و تِجَارَتَ کي اختيار ڪيو، هن ڳالهه ۾ ته ڪنهن شڪ شبهي جي گنجائش ئي ناهي ته انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ هر قسم جي بُرائين ۽ گناهن کان پاڪ هوندا آهن، جيڪڏهن ڪسب و واپار ۾ بُرائين جو ارتڪاب ضروري هجي ها يا هن ۾ بذاتِ خود ڪو خرابي هجي ها ته انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ هرگز هرگز ان کي اختيار نه ڪن ها، حقيقت اها آهي ته خرابيون ۽ بدعنوانيون ڪاروبار ۾ نه بلڪ اسان جي پاڻ جي ڪردار ۾ موجود آهن، جنهن جي روڪ ٿام جي لاءِ شريعت جائز و ناجائز ۽ حلال و حرام جا پيمانا مُقَرَّرَ ڪيا آهن، ته جيئن ڪو مُسلمان ظلم جو شڪار نه ٿئي ۽ نه ئي ڪنهن جي حق ٽلڻي ٿئي، لهنذا جيڪي ماڻهو انهن احڪامن تي عمل ڪندا آهن اهي دُنيا و آخرت ۾ به ڪامياب ٿيندا آهن ۽ جيڪي انهن احڪامن جو ڌيان نه ڪندي حرام و حلال جي تميز ڇڏي نفس جي خواهشن تي عمل ڪندا آهن، اهي دُنيا و آخرت ۾ ناڪام ٿيندا آهن.

ڪهڙو پيشو افضل آهي؟

حڪيمُ الأُمَّتِ حضرت مُفتي احمديار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي ڪتاب **اسلامي زندگي** ۾ لکن ٿا: بيڪار وينو رهڻ وڏو جُرم آهي ۽ ناجائز پيشو (اختيار) ڪرڻ ان کان به وڏو جُرم، رَبِّ تَعَالَى هت پير وغيره ڪم ڪرڻ جي لاءِ ڏنا آهن، بيڪار ويهڻ جي لاءِ نه. اهڙي طرح بي مُروتي وارا پيشا مڪروه آهن، جيئن ضرورت جي وقت اناج ذخيرو ڪرڻ، حرام شين

7...مرآة المناجیح، ۲۲۸/۴، ملخصاً

جو ڪاروبار حرام آهي، جيئن ڳاڻڻ وڃائڻ، نچڻ، ڪُڪڙ وڙهائڻ، بٽير وڙهائڻ وغيره، ڪوڙين شاهدين جا پيشا ائين شراب جو واپار چو ته شراب، وڪڻڻ، وڪڻائڻ، خريداري، خريداري، وغيره. (اسلامي زندگي، ص ۱۴۴)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

واپار صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جو معمول

منا منا اسلامي پائرو! جيڪڏهن اسان صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي مبارڪ سيرتن تي نظر وجهون تي هر پاسي تقويٰ و پرهيزگاري ۽ رضاءِ الهي جي طلب جون مدني بهارون نظر اينديون آهن جيئن

حضرت سيدنا قتاده رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ واپار ته ڪندا هئا پر جڏهن انهن کي حُوقُ الله مان ڪو حق پيش ايندو هو ته واپار ۽ خريدو فروخت انهن کي ذڪرُ الله کان نه روڪيندي هئي، ايستائين جو اهي انهيءَ حق کي ادا ڪري وٺندا هئا. (8) صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي هن طرز عمل کي بيان ڪندي، الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي پاڪ ڪلام قرآن ڪريم ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

تَرَجَمُوا كُنُزَ الْإِيمَانِ: اهي مرد جن کي غافل ناهي ڪندو ڪو سودو ۽ نه خريد و فروخت الله جي ياد ۽ نماز قائم ڪرڻ ۽ زڪوة ڏيڻ کان.

رِجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ

اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ

(پ ۱۸، النور: ۳۷)

حضرت ابن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ڏٺو ته بازار وارن اذان ٻڌندي ئي

8...بخاري، ڪتاب البيوع، بابو اذا راوا تجارة... الخ، ۹/۲، تحت الباب: ۱۱

پنهنجو (تجارتِي) سامان چڏيو ۽ نماز جي لاءِ بيهي رهيا. ان تي پاڻ
 رَحْمَتِ اللّٰهِ تَعَالٰی عِنْدَهُ فرمايو ته انهن ماڻهن جي حق ۾ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ آيت ”رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ“
 نازل فرمائي آهي.⁽⁹⁾

منا منا اسلامي پائرو! ٿورو غور ڪيو ته اسلام جو اڳوڻو دور ڪيڏو
 نه خوبصورت ۽ روشن هو هو جڏهن مُسلمان تقويٰ و پرهيزگاري جا پيڪر
 هوندا هئا، اهي حضرات ڪسبِ حلال جي لاءِ واپار ته ڪندا هئا پر بدديانتي،
 ڪوڙ ۽ فريب وغيره کان پنهنجو پاڻ کي بچائي رکندا هئا، ان ڪري اسان
 کي به گهرجي ته اسان به پنهنجن بُزرگانِ دين جي نقش قدم تي هلندي
 شرعي اُصولن جي مطابق واپار ڪيون. اچو! حديث شريف جي روشني ۾
 هن ڳالهه جو جائزو وٺون ٿا ته اسلام جي نظر ۾ واپار جا ڪهڙا اصول آهن
 ۽ هڪ ڪامياب واپاري ۾ ڪهڙا ڪهڙا ڪم ڪرڻ هجڻ ڪپن:

واپاري کي ڪهڙو هجڻ گهرجي؟

حضرت سيدنا مُعَاذ بن جبل رَحْمَتِ اللّٰهِ تَعَالٰی عِنْدَهُ کان روايت آهي ته ٻنهي جهان
 جي تاجور، سُلطانِ بحر و بر صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: بيشڪ
 سڀ کان پاڪيزه ڪمائي انهن واپارين جي آهي جيڪي ڳالهائڻ ته ڪوڙ نه
 ڳالهائڻ، جڏهن انهن وٽ امانت رکي وڃي ته ان ۾ خيانت نه ڪن، جڏهن
 واعدو ڪن ته ان جي خلاف ورزي نه ڪن، جڏهن ڪا شيءِ خريد ڪن ته ان
 ۾ عيب نه ڪين، جڏهن وڪڻن ته ان جي اجائي واکاڻ نه ڪن، جڏهن انهن
 تي ڪنهن جو ڪجهه هجي ته ان جي ادائينگي ۾ سُستي نه ڪن ۽ جڏهن

⁹...معجم كبير، عبد الله بن مسعود... الخ، ۲۲۲/۹، حديث: ۹۰۷۹.

انهن جو ڪنهن تي ڪجهه نڪري ته ان جي وُصُولِي جي لاءِ سختي نه ڪن. (10)

ياد رکو! واپار هجي يا ٻيا مُعاملا، ڪنهن کي ڌوڪو ڏيڻ يا ڪوڙ ڳالهائڻ نهايت سخت جرم ۽ تمام وڏي خيانت آهي، جيئن

حضرت سَيِّدُنَا سُنَيَان بن اَسِيدِ حَضْرَمِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته مون مڪي مدني مصطفى، مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي هي فرمائيندي ٻڌو ته وڏي خيانت جي ڳالهه اها آهي تون پنهنجي پيءُ سان ڪا ڳالهه ڪرين ۽ اهو تو کي ان ڳالهه ۾ سچو سمجهي رهيو هجي، حالانڪ تون ان سان ڪوڙ ڳالهائي رهيو هجين. (11)

اهڙي طرح پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائڻ ٿا "خريدو فروخت ڪرڻ وارا جيستائين سودو مڪمل نه ڪن انهن کي اختيار حاصل آهي، جيڪڏهن اهو سودو ڪندي سچ ڳالهائڻ ۽ سچ بيان ڪن ته انهن جي سودي ۾ برڪت وجهي ويندي آهي ۽ جيڪڏهن اهي لڪائڻ ۽ ڪوڙ ڳالهائڻ ته شايد اهي ڪجهه نفعو ڪمائي وٺن، پر پنهنجي سودي جي برڪت ختم ڪري ڇڏيندا آهن، ڇو ته ڪوڙو قسم مال ته وڪڻائي ڇڏيندو آهي پر برڪت ختم ڪري ڇڏيندو آهي." (الترغيب والترهيب، ڪتاب البيوع، باب ترغيب التجار في الصرف، رقم ۴، ج ۲، ص ۲۶۶)

منا منا اسلامي ڀائرو! جڏهن مُطلقاً ڪوڙ ڳالهائڻ به گناه آهي، ته پوءِ مسلمان پيءُ سان خريد و فروخت جو مُعاملو ڪندي ڪوڙ ڳالهائي ان کي ڌوڪو ڏيڻ ڪيترو نه شديد هوندو. صَد افسوس جو اڄڪلهه ڪثرت سان

10... شعب الايمان، باب حفظ اللسان، ۲۲۱/۴، حديث: ۲۸۵۴

11... ابوداؤد، ڪتاب الادب، باب في المعاريض، ۳۸۱/۴، حديث: ۴۹۷۱

ڪوڙ ڳالهائڻ کي ڪمال ۽ ترقي جي نشاني جڏهن ته سچ کي بي وٺوڻي ۽ ترقي جي راه ۾ رڪاوٽ تصور ڪيو ويندو آهي. ايستائين جو ڪيئي ماڻهو پنهنجو مال وڪڻڻ جي لاءِ ڪوڙا قسم کڻڻ کان به پاسو نه ڪندا آهن، اهڙن ماڻهن کي پنهنجي ذهن ۾ اها ڳالهه چڱي طرح ويهارڻ گهرجي ته الله عَزَّوَجَلَّ جيڪو رزق نصيب ۾ لکيو آهي اهو ملي ئي ويندو، نه ته سچ ڳالهائڻ سان اوهان جي حصي جي رزق ۾ ڪا گهٽتائي ايندي، نه ئي ڪوڙ ڳالهائڻ سان اوهان پنهنجي حصي ۾ وڌيڪ رزق حاصل ڪري سگهو ٿا، البت ڪوڙ ڳالهائڻ نهايت وڏي بي برڪتي ۽ معاشي تباهي جو سبب ثابت ٿي سگهي ٿو.

ڪوڙو ماڻهو چاهي ڪيتريون ئي ڪاميابيون ماڻي پر آخرڪار ڪوڙ جو وبال ان تي ٿيندو، بالفرض دنيا ۾ نه سهي پر آخرت جو خسارو ته ضرور آهي ۽ يقيناً آخرت جي خساري کان وڌيڪ انسان جي لاءِ ڪا مُصِيبَت ناهي. ڪاش! اسان پنهنجي مسلمان ڀائرن سان خير خواهي ۽ ڀلائي وارو معاملو ڪيون ۽ رزق جي باري ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جي ذات تي ڀروسو رکڻ کي پنهنجي عادت بڻايون. هاءِ! اڄڪلهه واپاري مُعاملن ۾ جڳهه جڳهه ڪوڙ ۽ ڌوڪو ايترو ته عام ٿي چڪو آهي جو ماڻهن رازق حقيقي عَزَّوَجَلَّ تي توڪل ڪرڻ ڇڏي ڏنو آهي. حالانڪ هڪ ڪامياب واپاري کي انهيءَ پاڪ ذات تي توڪل جو ذهن بنائڻ گهرجي، جنهن زمين تي هلڻ واري هر جاندار جو رزق پنهنجي ذمءَ ڪَرَم تي کنيو آهي.

میں جھوٹ نہ بولوں کبھی گالی نہ نکالوں   اللہ مرض سے تُو گناہوں کے شفا دے

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ڪامياب واپاري جا اوصاف ٻڌڻ سان گڏوگڏ حضرت سيدنا زبير بن عوام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو ذڪر خير به جاري آهي، سرڪار عالم، نور مجسم، شاه آدم و بني آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو عشره مبشره ۾ ڇهين صحابي حضرت سيدنا زبير بن عوام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي "فِدَاكَ ابْنِ وَائِي" فرمائڻ جو ايمان افروز واقعو به ٻڌون ٿا:

سرڪار جو "فِدَاكَ ابْنِ وَائِي" فرمائڻ:

حضرت عبد الله بن زبير رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائڻ ٿا ته غزوهءِ احزاب (8 شوال يا ذو القعدة الحرام 5ھ) جي موقعي تي مان ۽ حضرت عمر بن ابي سلمه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عورتن جي حفاظت تي مقرر هئاسين، اوچتو مون پنهنجي والد ماجد حضرت سيدنا زبير بن عوام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ٻه ٽي پيرا بنو قريظہ ڏانهن ايندي ويندي ڏٺو، واپسي تي مون ان جو سبب پڇيو ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمايو: اي منهنجا پٽ! ڇا واقعي توهان مون کي ڏٺو هو؟ مون عرض ڪيو: جي ها! ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ٻڌايو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو هو ته بني قريظہ بابت خبرون ڪير کڻي ايندو؟ پوءِ اها خدمت مون سرانجام ڏني ۽ جڏهن واپس بارگاہِ نبوت ۾ حاضر ٿيس ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ منهنجي لاءِ پنهنجي والدين ڪريمين کي گڏ ڪندي ارشاد فرمايا: فِدَاكَ ابْنِ وَائِي. يعني اي زبير توهان تي منهنجا ماءُ پيءُ قربان.

(صحيح البخاري، ڪتاب فضائل اصحاب النبي، مناقب الزبير بن العوام، الحديث: ۳۷۲۰، ج ۲، ص ۵۳۹)

تم ڪو تو غلامون سے بے کچه ایسی مَحَبَّتِ بے ترکِ ادب ورنه کہیں ہم پہ فدا ہو

(ذوقِ نعت، ص ۱۴۷)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيْ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! واپار ۽ ڪاروبار ڪرڻ وارا ۽ اسان سڀ به دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي عملي طور تي مختلف مدني ڪمن ۾ پنهنجي پاڻ کي مصروف رکون، ته جيئن پاڻ به نيڪين پري زندگي گذاري سگهون ۽ ٻين تائين به نيڪي جي دعوت پهچائڻ جي سعادت حاصل ٿيندي رهي، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول جي برڪت سان خبر ناهي ڪيترن جي زندگين ۾ مدني انقلاب اچي چڪو آهي، اچو! هاڻي هڪ ڪرڪيٽ جي شوقين جي مدني بهار ٻڌون ٿا ته اهو ڪهڙي طرح دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿيو ۽ ان کي وابسته ٿيڻ کان پوءِ ڪهڙيون ڪهڙيون برڪتون حاصل ٿيون،

دوستن جي انفرادي ڪوشش

بابُ المدينه (ڪراچي) بلديه ٽاؤن جي رهائشي مدني اسلامي ڀائر جي بيان جو خلاصو آهي ته منهنجي زندگي جا ڏينهن رات فاني دنيا جي لذتن ۾ ڪٽجي رهيا هئا، ڪرڪيٽ جو شوقين هئس، فاني دنيا جي حقيقت مون تي ڪجهه ائين ظاهر ٿي، 1996 جي ڳالهه آهي منهنجا ڪي دوست جيڪي مون سان گڏ ڪيڏندا هئا انهن کي مدني ماحول ملي ويو، فيضانِ دعوتِ اسلامي سان انهن جي اخلاق ۽ ڪردار ۾ واضح فرق اچڻ لڳو، راند روند کان پاسو ڪري مدني ڪمن ۾ حصو وٺڻ لڳا، جتي اهي پاڻ نمازن جا پابند بڻجي چڪا هئا اتي انهن مون تي به انفرادي ڪوشش ڪندي پاڻ سان گڏ مسجد ۾ وٺي ويندا هئا ۽ سٺيون سٺيون ڳالهيون ٻڌائيندا هئا، هڪ ڏينهن انهن سان گڏ نماز ادا ڪرڻ جي لاءِ مسجد ۾ ويڃڻ ٿيو ته نماز ادا ڪرڻ کان پوءِ انهن مون کي چوڪ درس ۾ شرڪت جي دعوت پيش ڪئي، پوءِ مون انڪار ڪرڻ مناسب نه سمجهيو ۽ شرڪت جي لاءِ تيار ٿي ويس، مسجد

ڪان ٻاهر هڪ بارونق جڳهه تي چوڪ درس جي ترڪيب ڪئي وئي، هڪ مبلغ دعوتِ اسلامي چوڪ درس ڏنو، جيڪو ٻڌي ڏاڍو وڻيو، دوستن جو نيڪي جي دعوت جو جذبو ڏسي تمام گهڻو متاثر ٿيس، مون پنهنجي دل ۾ هڪ عجيب ڪيفيت محسوس ڪئي، چوڪ درس جي برڪت سان دعوتِ اسلامي جي محبت دل ۾ رچي وئي ۽ مان انهيءَ ماحول جو اسير بڻجي ويس، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَعَزَّوَجَلَّ** اهي اکر لکڻ مهل تائين رڪن ڪابينه هٿڻ جي حيثيت سان ستنن جي خدمت ڪري رهيو آهيان.

اسي ماحول ۾ ادنيٰ ڪو اعلىٰ ڪر ديا دیکھو   اندھیرا ہی اندھیرا تها اجالا ڪر ديا دیکھو

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!   **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ**

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو! ڪامياب واپاري جا ڪي اوصاف ٻڌون ٿا ۽ جيڪي اسلامي ڀائر واپار جي شعبي سان وابسته آهن، خاص ڪري اهي انهن ڪي اپنائڻ جي نيت به ڪندا وڃن.

محنت:

ياد رکو! دنيا ۾ ڪو به ڪم بغير محنت جي ناهي ٿيندو، پر واپار ۾ سخت محنت، چُستي ۽ هوشيارِي ضروري آهي، ڪاهل سُست ماڻهو ڪڏهن ڪنهن ڪم ۾ ڪامياب نٿو ٿي سگهي. چوڻي مشهور آهي ته بنا محنت جي ته گره به وات ۾ ناهي ويندو، واپاري چاهي ڪيترو به وڏو ماڻهو بڻجي وڃي، پر سمورا ڪم نوڪرن ته نه ڇڏي، بعض ڪم پاڻ به ڪندو رهي.

خوش اخلاقي:

واپاري جي لاءِ هڪ اهم صفت حُسنِ اخلاق جو پيڪر هئڻ به آهي،

ائين ته هر مسلمان کي خوش اخلاق هئڻ گهرجي، پر واپاري لاءِ خصوصيت سان خوش خلقي ضروري آهي، جڏهن ته بد اخلاق ۽ بد مزاج شخص کان ماڻهو پاسو ڪندا آهن ۽ اهڙن وٽ جيڪو گراهڪ هڪ پيري ويندو آهي ته بيهر وڃڻ پسند ناهي ڪندو.

ديانتداری:

واپاري جو نڪ چلڻ، ديانتدار هئڻ به نهايت ضروري آهي، بد چلڻ، بدمعاش، حرام کائڻ وارو واپار ۾ ڪيئن ڪامياب ٿي سگهي ٿو؟

جلد بازياڻ واقف واپاري:

اهڙي طرح هڪ ڪامياب واپاري بڻجڻ جي لاءِ ضروري آهي ته جلد باز يا اڻ واقف (غير تجربڪار) نه هجي. بعض واپاري دڪان/ڪاروبار شروع ڪندي ئي لڪا پتي بڻجڻ چاهين ٿا، جيڪڏهن به (2) ڏينهن وڪرو (سيل) نه ٿئي يا ڪجهه نقصان ٿي وڃي ته هڪدم بد دل ٿي دڪان/ڪاروبار ڇڏي ڏيندا آهن، ائين نه ڪرڻ گهرجي.

اجايو خرچ:

اڻ واقف واپاري معمولي ڪاروبار تي گهڻو خرچ وڌائي ڇڏيندا آهن، انهن جي ننڍڙي دڪان ايترو خرچ نٿي ڪڍي سگهي، آخرڪار ناڪام ٿيا ويندا آهن. لهنذا ائين نه ڪرڻ گهرجي، ۽ فضول خرچ ۽ اجايو اسراف کان بچڻ نهايت ضروري آهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! جيڪڏهن اسان به الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا جي مطابق زندگي گذارڻ چاهيون ٿا ۽ هڪ

بهترين ۽ با شرع مسلمان بڻجڻ چاهيون ٿا، ته دعوتِ اسلامي جي مَدني ماحول سان هر دم وابسته رهو، عاشقانِ رسول سان گڏ مَدني قافلن ۾ سفر کي پنهنجو معمول بڻايو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** پنهي جهان ۾ سُڪون ۽ چين نصيب ٿيندو.

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي دينِ مَتِين جي تَرْوِيج و اشاعت جي لاءِ گهڻن ئي شعبن ۾ مَدني ڪم ڪري رهي آهي، انهن شعبن مان هڪ شُعبُو "مجلسِ تاجران" به آهي .

مجلس تاجران

اسلام پنهنجي مڃڻ وارن کي واپار جا بلڪل واضح اَصُول عطا ڪيا آهن، پر بدقسمتي سان علم کان دُوري ۽ دُنيا جي پُر فريب روشنين اڄ جي مسلمان کي انهن سنهري اَصُولن تي عمل کان پري ڪري ڇڏيو آهي. ضرورت هن ڳالهه جي هئي ته ڪو انهن واپارين ۾ اسلام جي حقيقي رُوح پيدا ڪري. انهيءَ ڪري تبليغِ قرآن و سُنَّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي تحت هڪ شُعبو بنام ”مجلس تاجران“ جو قيام عمل ۾ آندو ويو آهي، جنهن جو ڪم واپار واري شعبي سان لاڳاپيل ماڻهن کي واپار جي باري ۾ اسلامي تعليمات سان رُوشناس ڪرائڻ، انهن ۾ دعوتِ اسلامي جي پيغام کي عام ڪرڻ ۽ انهن کي دعوتِ اسلامي سان وابسته ڪندي هن مَدني مقصد ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**“ جي مُطابق زندگي گذارڻ جو مَدني ذهن ڏيڻو آهي.

هن مَدني مقصد کي حاصل ڪرڻ ۽ بازارن ۾ مَدني ماحول بڻائڻ

جي لاءِ مسجد يا ڪنهن به مناسب مقام تي مَدَنِي مرڪز جي ڏنل طريق
ڪار جي مُطابِقِ مَدَنِي درس يعني (فيضانِ سُنَّتِ ۽ اميرِ اهل سنت دَامَشَقَرِ كَاتِهَهُ الْعَالِيَةِ
جي ٻين رسالن مان درس) ڏيڻ جي ڪوشش ڪئي ويندي آهي.

الله ڪرم ايسا ڪر ۽ تجھ ۾ جھان ميں اے دعوتِ اسلامي تيري دھوم مچي ٻو!

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

تجارت جا آداب:

منا منا اسلامي پائرو! اهڙي طرح ڪامياب واپاري جي لاءِ تجارت
(واپار) جا وڌيڪ اصول و آداب سان واقف ٿيڻ به نهايت ضروري آهي، انهن
مان اڪثر آداب اهڙا آهن جنهن تي عمل ڪرڻ هر واپاري جي لاءِ شرعاً
لازم پڻ آهن. تنهنڪري اچو! مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل تفسير صراط
الجنان جلد 2 صفحي 184 تان واپار جا وڌيڪ ڪي آداب ٻڌون ٿا ته جيئن
واپار ۾ ڪنهن قسم جي شرعي غلطي ڪري الله عَزَّوَجَلَّ جي ناراضگي ۽
خير و برڪت سان محرومي جو شڪار نه ٿي وڃون .

(1) واپاري کي گهرجي ته اهو روزانو صبح جي وقت چڱي ارادي يعني
نيتيون دل ۾ تازه ڪري ته بازار ان ڪري وڃان ٿو ته جيئن حلال
ڪمائي سان پنهنجي اهل و عيال جو گذر سفر ڪندس ۽ اهي مخلوق
کان بي نياز ٿي ويندا ۽ مون کي ايتري وانڌڪائي ملي وڃي جو مان
الله عَزَّوَجَلَّ جي بندگي ڪندو رهان ۽ آخرت جي راه تي گامزن رهان. ۽
پڻ نيت ڪري ته مان مخلوق سان شُفقت، خُلوص ۽ امانت داري
ڪندس، نيڪي جو حڪم ڏيندس، بُرائي کان منع ڪندس ۽ خيانت
ڪرڻ واري کان باز پُرس ڪندس.

(2) واپار ڪرڻ وارو جعلي ۽ اصلي نوٽن کي سڃاڻپ جو طريقو سڀي ۽ نه پاڻ جعلي نوٽ وٺي نه ڪنهن ٻي کي ڏئي ته جيئن مسلمانن جو حق ضايع نه ٿئي .

(3) جيڪڏهن ڪو جعلي نوٽ ڏئي وڃي (۽ ڏيڻ واري جي خبر نه پوي) ته اهو ڪنهن ٻي کي نه ڏيڻ گهرجي (۽ جيڪڏهن ڏيڻ واري جو پتو پئجي وڃي ته (ان کان پنهنجي اصل رقم وٺي) ان کي به اهو جعلي نوٽ موٽائڻ نه گهرجي) بلڪ ٽڪرا ڪري اڇلائڻ گهرجي ته جيئن اهو ڪنهن ٻئي کي ڏوڪو نه ڏئي سگهي.

(4) پنهنجي مال جي حد کان وڌيڪ واکاڻ نه ڪري، چوٽه اهو ڪوڙ ۽ فريب آهي ۽ جيڪڏهن خريدار ان مال جي صفتن بابت پهريان کان باخبر آهي ته ان جي جائز ۽ صحيح واکاڻ به نه ڪري چو ته هي فُضُول آهي.

(5) جيڪڏهن پاڻ وٽ موجود صحيح مال ۾ ڪو عيب پيدا ٿي ويو ته ان کي گراهڪ کان نه لڪائي، نه ته ظالم ۽ گناهگار ٿيندو.

(6) وزن ڪرڻ ۽ ناپڻ ۾ ڏوڪو نه بلڪ پورو توري ۽ پورو ناپي .

(7) اصل قيمت کي لڪائي ڪري ڪنهن ماڻهو کي ڏوڪو نه ڏيڻ گهرجي.

(8) تمام گهڻو نفعو نه رکي، جيتوڻيڪ خريدار ڪنهن مجبوري جي ڪري ان زيادتي تي راضي هجي.

(9) مُحتاجن جو مال وڌيڪ قيمت ۾ خريدي ته جيئن انهن کي به مسرت

(خوشي) نصيب ٿئي، جيئن بيواھ جو سُت ۽ اھي ميوا جيڪي فقراء جي ھٿان واپس آيا ھجن چوٽھ اهڙي طرح جي چشم پوشي صدقي کان بہ وڌيڪ فضيلت رکي ٿي.

(10) قرض خواه جي تقاضي کان پھريان ان جو قرض ادا ڪري ڇڏي ۽ ان کي پاڻ وٽ سڏي ڪري ڏيڻ بدران ان وٽ وڃي موٽائي ڏي.

(11) دنيا جون بازارون، ان کي آخرت جي بازار کان نہ روڪن ۽ آخرت جون بازارون مسجودن آھن .

(12) بازارن ۾ گھڻو رھڻ جي ڪوشش نہ ڪري .

(ڪيميائي سعادت، رڪن دوم در معاملات، اصل سوم آداب ڪسب، ۱/۲۲۶-۲۴۰، ملقطاً)

مجھے مال و دولت کی آفت نے گھیرا بچا یا الہی بچا یا الہی

نہ دے جاہ و حشمت نہ دولت کی کثرت گدائے مدینہ بنا یا الہی

(وسائلِ بخشش، ص ۱۰۱)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

پيسوھجي، چاھي جھڙوھجي

منا منا اسلامي پاڻرو! بيان ڪيل اھي مدني گل حقيقت ۾ رزق جي برڪت ۽ مُلڪ و قوم جي ترقي جا عظيم نسخا آھن. صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ۽ اسلاف و بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَي عملي زندگي جي ھر ميدان ۾ انھن خوبيون کي پنھنجي ڪردار جو حصو بڻايو ھو. انھن مبارڪ ھستين جي نظر ۾ معاشي خوشحالي جو مفھوم ھرگز اھو نہ ھو جو مُلڪ و قوم کي چاھي ڪيترو ئي خسارو ٿئي، مُسلمان پاءُ ڪيتري ئي مالي بدحالي جو شڪار ٿئي، پر منھنجا مالي حالات بہتر ھئڻ گھرجن، منھنجي ذاتي

ملکیت و دولت ۾ اضافو هئڻ گهرجي. جائز و ناجائز ڪنهن به طريقي سان ٻين مُسلمانن کي ڪنگال ڪري انهن جي مال کي پنهنجي جائداد جو سَنگِ بُنياد قرار ڏيڻ، انهن جي دل ڪڏهن به گوارا نه ڪيو، چوٽه اهي نُفوسِ قُديسه اڄ جي واپارين جيان ”پيسا هجن، چاهي جهڙا به هجن“ جا قائل نه هئا. بلڪ اهي ته پنهنجن مُسلمان ڀائرن جا حقيقي خیر خواه هوندا هئا ۽ انهن جي نُقصان کي پنهنجو نُقصان سمجهندا هئا، تنهنڪري اسان کي به واپار ڪرڻ وقت اسلاف جي طرزِ عمل ۽ پياري آقا، مديني واري مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي فرمانن کي پيش نظر رکندي پنهنجي اندر تمام مسلمانن جي خیر خواهي جو جذبو بيدار ڪرڻ گهرجي.

میرا دل پاک ہو سرکارِ دنیا کی مَحَبَّت سے مجھے ہوجائے نفرت کاش آقا مال و دولت سے

(وسائل بخشش، ص ۴۰۱)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! واپار جي باري ۾ وڌيڪ معلومات حاصل ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جو شايع ٿيل 68 صفحن تي مشتمل رسالو ”اسلاف ڪانڊاز تجارت“ جو مطالعو فرمايو، هن رسالي کي دعوتِ اسلامي جي ويب سائيٽ www.dawateislami.net تان مفت ۾ پڙهي سگهجي ٿو، ڊائون لوڊ (Download) ۽ پرنٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي 100 سيڪڙو اسلامي چينل، مديني چينل تي ”احڪام تجارت“ جو سلسلو نشر ٿيندو آهي، تجارت (واپار) جا شرعي احڪام سکڻ جي لاءِ اهو به هڪ بهترين سلسلو آهي، ان کي ڏسڻ سان به اسلامي تجارتي اصول سکي ويندو. اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”چوڪ درس“

منا منا اسلامي ڀائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ** شيخ طريقت، امير اهل سنت **داعية بَرَكَاتِهَا الْعَالِيَةِ** اسان کي هڪ مدني مقصد عطا فرمايو آهي ته ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي، **اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ**، تنهنڪري پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ وڌي ڪري حصو وٺڻ وارا بڻجي وڃو. ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم چوڪ درس ڏيڻ پڻ آهي، چوڪ درس جي برڪت سان نه صرف نيڪي جي دعوت ڏيڻ جو ثواب ملندو آهي، بلڪ علمِ دين حاصل ڪرڻ جو موقعو به ملندو آهي ۽ علمِ دين حاصل ڪرڻ جون ڪوڙ ساريون برڪتون آهن، حديث شريف ۾ علم حاصل ڪرڻ ۽ ان کي ڦهلائڻ واري کي سخي چيو ويو آهي، جيئن

حضرت سيدنا انس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان روايت آهي ته نور جي پيڪر، تمام نبين جي سرور، پنهي جهانن جي تاجور، سلطانِ بحرو بر **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن فرمايو: ”چا مان توهان کي وڌيڪ جودو ڪرم واري جي باري ۾ خبر نه ڏيان؟“ (پوءِ فرمايائون): ”الله **عَزَّ وَجَلَّ** سڀ کان وڌيڪ جودو ڪرم وارو آهي ۽ مان اولادِ آدم ۾ سڀ کان وڌيڪ سخي آهيان ۽ مون کان پوءِ سڀ کان وڌيڪ سخي اهو شخص آهي، جيڪو علم حاصل ڪري، پوءِ ان علم کي ڦهلائي، ان کي قيامت جي ڏينهن هڪ اُمت جي طور تي اٿاريو ويندو ۽ ٻيو اهو شخص آهي جيڪو الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي رضا حاصل ڪرڻ جي لاءِ پنهنجي پاڻ کي وقف ڪري ڇڏي ايستائين جو ان کي شهيد ڪيو وڃي.

(ابويعلي، مسند انس بن مالک، رقم ۲۷۸۲، ج ۳، ص ۱۶)

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سيدنا زبير بن عوام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جا ڪي وڌيڪ فضائل ٻڌون ٿا:

❖ سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: هر نبي جو ڪو نه ڪو حواري (مخلص دوست) هوندو آهي ۽ زبير منهنجو حواري ۽ منهنجي پٽي جو پٽ آهي. (تاريخ مدينه دمشق، ذڪر من اسمه الزبيرين العوام، ج ۱۸، ص ۳۷۰)

❖ سرڪارِ نامدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: اي زبير! اهي جبريل آهن ۽ توهان ڪي سلام چون ٿا ۽ چون ٿا ته مان قيامت جي ڏينهن توهان سان گڏ رهندس ايسٽائين جو جهنم جي چنگارين ڪي توهان جي ويجهو اچڻ نه ڏيندس. (تاريخ مدينه دمشق، ذڪر من اسمه الزبيرين العوام، ج ۱۸، ص ۳۹۴، مفهوماً)

❖ الله عَزَّوَجَلَّ جا پيارا حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”طلح ۽ زبير رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا جنت ۾ منهنجا پاڙيسري هوندا.“ (تاريخ مدينه دمشق، ذڪر من اسمه الزبيرين العوام، ج ۱۸، ص ۳۹۱)

❖ حضرت عمر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: حضرت زبير رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اسلام جي ٽئين مان هڪ ٿي آهي. (الرياض النضرة، الباب السادس الفصل الثامن في ذكر شهادة عمر، ج ۲، ص ۲۸۲)

❖ اُمُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدتنا عائشه صديقه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا ارشاد فرمائن ٿيون ته حضرت زبير بن عوام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ انهن ماڻهن مان آهن جن جي باري ۾ قرآن شريف ۾ آهي: هي اهي ماڻهو آهن جن زخمي هئڻ باوجود الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حڪم تي لبيڪ چيو. (تاريخ مدينه دمشق، ذڪر من اسمه الزبيرين العوام، ج ۱۸، ص ۳۵۸)

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ اسان هڪ ڪامياب واپاري حضرت سيدنا زبير بن عوام رضي الله تعالى عنه جو ذڪر خير ٻڌو، اڄ اسان ٻڌو ته ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو سٺين سٺين نيتن سان واپار ڪري، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو حلال ۽ جائز طريقن سان واپار ڪري، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو واپار جا شرعي اسلامي اصول سکي ۽ ان تي عمل ڪري. ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو پنهنجي ننڍن ٻارن، پوڙهن والدين جي لاءِ واپار ڪري، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو ڪوڙو نه بلڪو سچو هجي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو امانت دار هجي، خائن نه هجي، ڪامياب واپاري اهو آهي جنهن جي واپار ان کي نماز، روزي، حج و زڪوة وغيره جي ادائينگي کان نه روڪي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو جائز واپار، جائز طريقن سان ڪري، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو واعدو پورو ڪري، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو سامان خريد ڪندي وقت ان ۾ هروڀرو عيب نه ڪڍي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو وڪڻڻ وقت مال جي اجائي واکاڻ نه ڪري، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو ادائينگي ۾ سُستي نه ڪري، ڪامياب واپاري اهو آهي جو چُست هجي، سُست نه هجي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو خوش اخلاق هجي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو جلد باز نه هجي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو مهل پنهنجي مال جا عيب خود ظاهر ڪري ڇڏي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو ناپ تور ۾ ڪمي نه ڪري، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو نيڪي جو حڪم ڏئي ۽ بُرائي کان منع ڪري، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو جعلي نوٽ نه وٺي، نه جعلي نوٽ ڏئي، جيڪڏهن ڪو ان کي ڏئي وڃي ته جعلي نوٽ کي ڦاري اڇلائي ڇڏي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو غريبن جو مال وڌيڪ

قيمت ۾ وٺي ۽ غريبن کي سستي دام ۾ وڪڻي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو قرض خواه جي تقاضي کان پهريان ان جو قرض ادا ڪري ڇڏي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو قرضو سڌائي نه بلڪ وڃي ڪري موتائي ڏئي، ڪامياب واپاري اهو آهي جنهن کي دنيا جي بازار آخري جي بازار (يعني مسجدن) کان نه روڪي، ڪامياب واپاري اهو آهي جيڪو مال جو بانهو نه هجي بلڪ رَبِّ دُوَالْجَلالِ عَزَّوَجَلَّ جو فرمانبردار بانهو ۽ محبوبِ رَبِّ دُوَالْجَلالِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو سچو غلام هجي.

الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي پنهنجي رضا واري زندگي ۽ پنهنجي رضا وارو موت عطا فرمائ، اسان کان هميشه جي لاءِ راضي ٿي وڃي، اسان دنيا و آخري ۾ ڪامياب ٿي وڃون.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا مناسلامي ڀاڻرو! بيان کي ختم ڪندي سنت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاھِ ثُبُوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (12)

سُنَّتِيں عام ڪريں دين کا ہم کام کریں نیک ہو جائیں مسلمان مدینے والے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

... مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

قرآن پاڪ جي ادب جي حوالي نسبت سان مختلف مدني گل

{۱} قرآن مجيد کي ٿيلهي يا بڻجڪي ۾ رکڻ ادب آهي. صحابه ۽ تابعين رضي الله تعالى عنهم أجمعين جي زماني ۾ انهيءَ جي مٿان مسلمانن جو عمل هو. (بهار شريعت ج ۳ ص ۴۹۶) {۲} قرآن شريف جي آداب ۾ هي به آهي ته ان جي طرف پُٺ نه ڪئي وڃي، نه پير ڪيا وڃن، نه پيرن کي قرآن کان مٿي ڪيو وڃي، نه هي ته پاڻ مٿانهين جاءِ تي هجو ۽ قرآن مجيد هيٺ هجي. (ايشاً)

{۳} بي خيالي ۾ قرآن شريف جيڪڏهن هٿن مان چڻي يا طاق وغيره مان زمين تي تشريف فرما (يعني ڪري) ته نه گناهه آهي نه ئي ڪو ڪفارو. {۴} گستاخي جي نيٽ سان ڪنهن **مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ** قرآن پاڪ زمين تي اُچلايو يا توهين جي نيٽ سان ان تي پير رکيو ته ڪافر ٿي ويو. {۵} جيڪڏهن قرآن پاڪ هٿ ۾ کڻي يا ان تي هٿ رکي حلف يا قسم جا لفظ چئي ڪا ڳالهه ڪيائين ته هي تمام ”سخت قسم“ ٿيو ۽ جيڪڏهن حلف يا قسم جا لفظ نه ڳالهائين ته صرف قرآن پاڪ هٿ ۾ کڻي يا ان تي هٿ رکي ڳالهه ڪرڻ نه قسم آهي ۽ نه ئي ان جو ڪفارو آهي. (فتاويٰ رضويه مخرجہ ۱۳/ ۵۷۴ - ۵۷۵ مُلَخَّصًا) {۶}

جيڪڏهن مسجد ۾ ڪيترائي قرآن پاڪ جمع ٿي وڃن ۽ سڀئي استعمال ۾ نٿا اچن، پيا پيا پراڻا ٿي رهيا آهن تڏهن به انهن کي وڪڻي ان جي قيمت مسجد ۾ نٿا لڳائي سگهو، البت اهڙي صورت ۾ قرآن پاڪ بين مسجدن ۽ مدرسن ۾ رکڻ جي لاءِ تقسيم ڪري سگهجن ٿا. (فتاويٰ رضويه مخرجہ ۱۶/ ۱۶۴ مُلَخَّصًا)

{۷} جيڪڏهن قرآن شريف پراڻو ٿي ويو، ۽ ان قابل نه رهيو ته ان جي تلاوت ڪئي وڃي ۽ اهو ڊپ آهي ته ان جا پنا پڪڙجي ضايع ٿي ويندا ته ڪنهن پاڪ ڪپڙي ۾ ويڙهي احتياط واري جاءِ تي دفن ڪيو وڃي ۽ دفن ڪرڻ ۾ ان جي لاءِ لحد بنائي وڃي (يعني کڏ ڪوتي قبلي واري پاسي ديوار کي ايترو کوٽيو جو سڀئي مقدس اوراق سمائجي وڃن) ته جيئن ان تي مٽي نه

ڪري يا (ڪڏ ۾ رڪي) اُن تي تختو لڳائي ڇت بڻائي پوءِ مٿي وجهو ته جيئن ان تي مٿي نه ڪري، قرآن شريف پراڻو ٿي وڃي ته ان کي ساڙيو نه وڃي.

(بهار شريعت ۳/۴۹۵ مڪتبه المدينه باڻ المدينه ڪراچي) -

میں ادب قرآن کا ہر حال میں کرتا رہوں ہر گھڑی اے میرے مولیٰ تجھ سے میں ڈرتا رہوں

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

لوڻن ۽ رحمتين قافله ميں چلو ٻون گي حل مشڪلين قافله ميں چلو

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان

کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.

(افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (13)

(3) رَحْمَتِ جَا سِترِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن. (القول البديع، الباب الثاني، ص 277،)

(4) جِهَلُڪِ دُرُودِ شَرِيْفِنِ جَوْثَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149)

13... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪبرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (14)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ امرِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (15)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(٦) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرتِ سَيِّدُنَا ابنِ عباسِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن. (16)

¹⁴...القول البديع، الباب الاول، ص125

¹⁵... الترغيب والترهيب، ج ٢، ص ٣٢٩، حديث ٣١

¹⁶... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حلیم و ڪریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي

جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظیم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيا ﷺ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو ڄڻ ان شب قدر

کي حاصل ڪري ورتو. (ابنِ عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ